

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj P-3585/2025-17

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu po sutkinji toga suda Ingrid Šegon u pravnoj stvari tužitelja Martina Pavića, OIB: 58980098411, iz Zagreba, Naumovac 9d, kojeg zastupa punomoćnik Pavao Škare, odvjetnik u Zagrebu, protiv tuženika EOS MATRIX d.o.o. za poslovne usluge, OIB: 76674680107, Zagreb, Horvatova ulica 82, radi proglašenja ovrhe nedopuštenom, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 2. rujna 2026. u prisutnosti punomoćnika tužitelja Pavao Škare, odvjetnika u Zagrebu, a u odsutnosti uredno pozvanog tuženika, na ročištu za objavu presude 12. listopada 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

„1. Proglašava se nedopuštenom izvansudska ovrha koja se vodi pred Financijskom agencijom temeljem rješenja o ovrsi javnog bilježnika Ilinke Lisonek iz Zagreba poslovni broj Ovr-21340/2011 od dana 21. prosinca 2011., a koja ovrha je pokrenuta kod Financijske agencije temeljem zahtjeva za naplatu tuženika od 20. siječnja 2025. koji je zaprimljen kod Financijske agencije 23. siječnja 2025.

2. Tuženik je dužan tužitelju naknaditi trošak parničnog postupka zajedno sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od dana donošenja prvostupanjske presude do isplate u roku od 15 dana Utvrđuje se nedopuštenom ovrha određena rješenjem o ovrsi Općinskog građanskog suda u Zagrebu poslovni broj Ovr-3755/16 od 3. lipnja 2016. na novčanim sredstvima tužitelja.“

II. Nalaže se tužitelju nadoknaditi tuženiku parnične troškove u iznosu 55,00 eura, u roku 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi navodi da je tuženik 23. siječnja 2025. temeljem pravomoćnog i ovršnog rješenja o ovrsi javnog bilježnika Ilinke Lisonek iz Zagreba, Trg hrvatskih velikana 4, broj Ovr-21340/2011 od 21. prosinca 2011. podnio zahtjev za naplatu iznosa od 33.654,00 HRK na ime glavnice, 3.119,96 HRK na ime troškova i naknade i 22.415,97 HRK na ime zakonske zatezne kamate obračunate na glavnice i troškove do dana 20. siječnja 2025. sukladno rješenju o ovrsi. Tužitelj je protiv navedenog rješenja o ovrsi 21. veljače 2025. podnio prijedlog za donošenjem rješenja kojim će se naložiti FINI da odgodi izdavanje naloga bankama za prijenos zaplijenjenih sredstava i za proglašenjem pljenidbe i prijenosa nedopuštenim u smislu čl. 210.

Ovršnog zakona, a 27. ožujka 2025. i žalbu nakon proteka roka u smislu članka 284. st. 5. Ovršnog zakona. Zaključkom Općinskog građanskog suda u Zagrebu broj Ovr-1042/2025-6 od 17. travnja 2025., upućen je tužitelj kao ovršenik da u roku od 15 (petnaest) dana od dana dostave navedenog zaključka pokrene parnicu radi proglašenja nedopuštenom izvansudske ovrhe koja se vodi pred Financijskom agencijom temeljem rješenja o ovrsi javnog bilježnika Ilinke Lisonek iz Zagreba poslovni broj Ovr-21340/2011 od dana 21. prosinca 2011. iz razloga propisanih odredbom čl. 50. st. 1. toč. 9., toč. 10. i toč. 11. Ovršnog zakona. Tužitelj je predmetni zaključak o upućivanju u parnicu zaprimio 8. svibnja 2025., te tužbu podnosi u danom roku od 15 dana od dana primitka Rješenja i Zaključka Općinskog građanskog suda u Zagrebu broj Ovr-1042/2025-6 od 17. travnja 2025. Tužitelj je upućen u parnicu, jer je bio istaknuo prigovor zastare. Naime, tražbina iz pravomoćnog i ovršnog rješenja o ovrsi javnog bilježnika Ilinke Lisonek iz Zagreba, Trg hrvatskih velikana 4, broj Ovr-21340/2011 od 21. prosinca 2011. je zastarjela, jer je rješenje o ovrsi postalo pravomoćno 11. rujna 2014., radi čega je na dan podnošenja Zahtjeva za naplatu od 23. siječnja 2025. već bio istekao desetogodišnji zastarni rok iz članka 233. Zakona o obveznim odnosima. U međuvremenu nije došlo do prekida zastare, budući da po rješenju o ovrsi nikada ništa nije naplaćeno, a u slučaju da je tuženik kao ovrhovoditelj ranije čak i podnio i povlačio zahtjev za naplatu temeljem navedenog rješenja o ovrsi, to samo po sebi nije dovelo do prekida zastare, jer prema čl. 242. Zakona o obveznim odnosima „Prekid zastare izvršen podnošenjem tužbe ili kojom drugom vjerovnikovom radnjom poduzetom protiv dužnika pred sudom ili drugim nadležnim tijelom radi utvrđivanja, osiguranja ili ostvarenja tražbine, smatra se da nije nastupio ako vjerovnik odustane od tužbe ili radnje koju je poduzeo. Isto tako, smatra se da nije bilo prekida ako vjerovnikova tužba ili zahtjev bude odbačen ili odbijen, ili ako određena mjera osiguranja bude stavljena izvan snage.“ Slijedom navedenog, tužitelj je podnio tužbu i predlaže da sud nakon zaključene glavne rasprave donese sljedeću

p r e s u d u

1. Proglašava se nedopuštenom izvansudska ovrha koja se vodi pred Financijskom agencijom temeljem rješenja o ovrsi javnog bilježnika Ilinke Lisonek iz Zagreba poslovni broj Ovr-21340/2011 od dana 21. prosinca 2011., a koja ovrha je pokrenuta kod Financijske agencije temeljem zahtjeva za naplatu tuženika od 20. siječnja 2025. koji je zaprimljen kod Financijske agencije 23. siječnja 2025.

2. Tuženik je dužan tužitelju naknaditi trošak parničnog postupka zajedno sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od dana donošenja prvostupanjske presude do isplate u roku od 15 dana.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu navodi da u cijelosti osporava navode iz tužbe, u potpunosti se protivi tužbenom zahtjevu te ističe kako su navodi tužitelja iz tužbe u cijelosti pravno neutemeljeni te osporava i naznačeni trošak tužitelja. Tuženik ističe kako je tužitelj u predmetnoj tužbi pogrešno odredio vrijednost predmeta spora, obzirom da se radi o tužbi na utvrđenje i predlaže da se ista utvrdi u visini od EUR 1.327,00 što predstavlja vrijednost analognu vrijednosti od HRK 10.000,00, obzirom da oba iznosa predstavljaju vrijednosti predmeta spora za sporove na utvrđenje, a sukladno sudskoj praksi kod tužbi radi proglašenja ovrhe nedopuštenom. Nadalje, ističe kako se predmetni postupak vodi nastavno na zahtjev za naplatu podnesen 23.01.2025. od strane tuženika temeljem pravomoćnog i ovršnog rješenja o ovrsi na

temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika Ilinke Lisonek, broj ovjere Ovr-21340/2011, od 21. prosinca 2011., koje je doneseno temeljem vjerodostojne isprave prethodnog vjerovnika Erste Card Club d.d. Sukladno odredbama Zakona o obveznim odnosima (čl. 80-87.) tuženik i prethodni vjerovnik sklopili su 01.07.2016. Ugovor o cesiji ovjeren od strane javnog bilježnika Vesna Papuča, pod brojem ovjere OV-14149/16 te kod javnog bilježnika Željka Maroslavac pod brojem ovjere OV-20028/16, čime je tuženik postao vlasnik dospjelog, a nepodmirenog dugovanja koje je predmet postupka koja činjenica nije sporna među stankama. Primjerak Ugovora o cesiji nalazi se pri Financijskoj agenciji te se tuženik prilikom pokretanja naplata poziva na navedeni Ugovor kao i svi podaci o upisu i isknjiženju predmetne zadužnice. U odnosu na predmetni prigovor zastare, što tužitelj u bitnom navodi u tužbi, ističe se kako je isti u cijelosti neosnovan. Kako je to nesporno navodi u tužbi rješenje o ovrsi postalo je pravomoćno i ovršno 11. rujna 2014. radi čega se na predmetno dugovanje temeljem čl. 233. Zakona o obveznim odnosima primjenjuje desetogodišnji zastarni rok. Međutim, u međuvremenu je došlo do višekratnih prekida zastare od strane tuženika i to na način da je Rješenje o ovrsi podneseno na naplatu FINA-i 01.06.2021., nakon čega protekom zakonskog roka isknjiženo 04.06.2024., 23.01.2025. te se nadalje nalazi u očevidniku. Dakle predmetno potraživanje osigurano je desetogodišnjim zastarnim rokom uslijed pravomoćnosti rješenja o ovrsi, zastara je višestruko prekidana radnjama tuženika, predmetno potraživanje nije zastarjelo. Sve navedeno u skladu je sa odredbama ZOO-a (cit): Članak 233. stavak 1. - (1) Sve tražbine koje su utvrđene pravomoćnom sudskom odlukom ili odlukom drugoga nadležnog tijela javne vlasti, ili nagodbom pred sudom ili drugim nadležnim tijelom, odnosno javnobilježničkim aktom, zastarijevaju za deset godina, pa i one za koja zakon inače predviđa kraći rok zastare. Članak 241. - Zastara se prekida podnošenjem tužbe i svakom drugom vjerovnikovom radnjom poduzetom protiv dužnika pred sudom ili drugim nadležnim tijelom radi utvrđivanja, osiguranja ili ostvarenja tražbine.“ Stoga tuženik predlaže sudu da odbije tužbu kao neosnovanu u cijelosti, uz naknadu tuženiku troška sudske pristojbe.

3. Tužitelj u podnesku od 02.03.2026. ukazuje da tuženik ništa nije naplatio po očevidniku neizvršenih osnova za plaćanje kod FINE od 2. ožujka 2026., međutim, ukazuje da se tuženik od tužitelja paralelno naplaćuje pljenidbom ¼ mirovine zbog čega tužitelj u prilogu dostavlja potvrde HZMO o ustegama mirovine tužitelja zbog čega predlaže da sud pozove tuženika da se izričito očituje o visini preostalog potraživanja jer je tražbina o ovrsi djelomično podmirena, a time i ovrha djelomično nedopuštena.

4. Tuženik u podnesku od 22.07.2026. navodi da je tužitelj podnio tužbu radi proglašenja ovrhe nedopuštenom na koju je upućen Zaključkom Općinskog građanskog suda u Zagrebu broj: Ovr-1042/2025 6 od 17. travnja 2025., a kojom je upućen u parnicu, radi odlučivanja o istaknutom prigovoru zastare, što sam tužitelj navodi u tužbi. Slijedom navedenog, činjenica da li je predmetno dugovanje naplaćeno u dijelu ili cijelosti te kolika je trenutni iznos dugovanja, nije predmet ovog postupka. Već isključivo utvrđenje da li je ovrha nedopuštena iz razloga zastare. Svi ostali navodi predstavljaju nedopušteno širenje tužbenih zahtjeva od strane tužitelja za koje nema pravnu osnovu u vidu zaključka kojim se upućuje u parnicu. Zaključno, tužiteljevi navodi iz podnesak od 19.06.2026. su bespredmetni za ovaj postupak i u suprotnosti s odredbama Ovršnog zakona. Člankom 55. st. 3. Ovršnog zakona propisano je da (cit): „(3) Tužbu kojom pokreće parnicu na koju je upućen ovršenik

može utemeljiti samo na razlozima koje je istaknuo u žalbi u povodu koje je upućen na parnicu.“ Stoga se Tuženik protivi širenju razloga zbog koji je Tužitelj upućen u parnicu, jer se svi dodatni navodi ne mogu raspravljati u ovom postupku. Štoviše, ovrhovoditelj prilikom vođenja ovršnog postupka protiv ovršenika nije ograničen odredbama Ovršnog zakona na jedan predmet i sredstvo ovrhe, radi čega navodi tužitelja koji idu u tom smjeru također nisu osnovani.

5. Tijekom dokaznog postupka sud je izvršio uvid u dokumentaciju priloženu spisu i to ovršni prijedlog (list 6-8, 37-39 spisa), zahtjev za naplatu od 23.01.2025. podnesen Financijskoj agenciji (list 9-12, 40-43 spisa), dopis tuženika Financijskoj agenciji (list 13, 44 spisa), prijedlog ovršenika za donošenjem rješenja kojim će se naložiti Financijskoj agenciji da odgodi izdavanje naloga bankama za prijenos zaplijenjenih sredstava i za proglašenjem pljenidbe i prijenosa nedopuštenim sukladno čl. 210. Ovršnog zakona (list 14-16 spisa), žalbu nakon proteka roka iz članka 284. st. 5. Ovršnog zakona (list 17-19 spisa), rješenje i zaključak Općinskog građanskog suda u Zagrebu broj Ovr-1042/025-6 od 17. travnja 2025. (list 20-24 spisa), specifikaciju izvršenja osnova za plaćanje Ovr-21340/11-AKTIV od 01.06.2021. (list 45 spisa), specifikaciju izvršenja osnova za plaćanje Ovr-21340/11-AKTIV od 23.01.2025. (list 46 spisa), očevidnik neizvršenih osnova za plaćanje bez specifikacije naplate od 02.03.2026. (list 50-51 spisa), Obavijest HZMO o ustegama iz mirovinskih primanja (list 52-60 spisa), obavijest Financijskoj agenciji (list 72-74 spisa) i obavijest HZMO o ustegama mirovinskih primanja (list 84-93 spisa).

6. Na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno kao i svih dokaza zajedno te na temelju rezultata cjelokupnog postupka, sukladno članku 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 84/08., 96/08, 123/08., 57/11., 25/13., 89/14., 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 -dalje: ZPP) ovaj sud smatra da je tužbeni zahtjev osnovan.

7. Predmet spora je zahtjev tužitelja za proglašenje nedopuštenom izvansudske ovrhe koja se vodi pred Financijskom agencijom temeljem rješenja o ovrsi Javnog bilježnika Ilinke Lisonek broj Ovr-21340/2011 od 21.12.2011., a koja ovrha je pokrenuta kod Financijske agencije temeljem zahtjeva za naplatu tuženika od 20. siječnja 2025., a koji je zaprimljen kod Financijske agencije od 23. siječnja 2025.

8. Tužitelj je na pokretanje ove parnice upućen zaključkom ovog suda poslovni broj Ovr-10042/2025-6 od 17. travnja 2025. iz razloga navedenog u članku 50. stavak 1. točka 9., 10. i 11. Ovršnog zakona ("Narodne novine" broj 112/12., 25/13., 93/14., 55/16., 73/17 131/20, 114/22 i 06/24) i to u roku 15 dana od dostave zaključka. Tužitelj je predmetni zaključak zaprimio 8. svibnja 2025. (list 26 spisa) te je tužbu podnio 20. svibnja 2020., što znači da je tužba pravodobno podnesena. Nedopuštenost postupka izravne tužitelj temelji na tvrdnji da je tražbina iz pravomoćnog i ovršnog rješenja javnog bilježnika Ilinke Lisonek broj Ovr-21340/11 od 21.12.2011., na temelju koje Financijska agencija provodi izvansudsku ovrhu zastarjelo pravo tuženika da zahtijeva naplatu svoje tražbine jer je rješenje o ovrsi postalo pravomoćno 11.09.2014. zbog čega da je na dan podnošenja zahtjeva za naplatu Financijskoj agenciji 23. 01.2025. već istekao zastarni rok od 10 godina.

9. Na temelju priložene dokumentacije utvrđeno je:

- da je ovrhovoditelj Erste bank d.d. podnio protiv ovršenika Martina Pavića (tuženika u ovom postupku) radi naplate tražbine na temelju vjerodostojne isprave iznosa od 33.654,10 kuna Javnom bilježniku Ilinki Lisonek koja je donijela rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave broj Ovr-21340/11 od 21.12.2011. kojim je naloženo ovršeniku podmiriti tražbinu ovrhovoditelju,
- da je EOS-Matrix d.o.o. (tuženik u ovom postupku) podnio Financijskoj agenciji zahtjev za naplatu protiv Martina Pavića (tužitelja u ovom postupku) radi naplate novčane tražbine iz rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave s potvrdom pravomoćnosti i ovršnosti broj Ovr-21340/11 od 21.12.2011. te da je tuženik u ovom postupku obavijestio Financijsku agenciju da je sukladno odredbama Zakona o obveznim odnosima i to članka 80-87. trgovačko društvo EOS MATRIX d.o.o. temeljem Ugovora o cesiji zaključenog 1.7.2016. između društva Erste Card Club d.o.o. i navedenog društva te ovjerenog kod javnog bilježnika Vesna Papučar/Željka Maroslavac pod poslovnim brojem OV-14149/16; OV-20028/16 postalo zakoniti vlasnik dospjelih, a neplaćenih potraživanja za dužnika Martin Pavić, da navedenim ugovorom Erste Card Club d.o.o. izričito izjavljuje kako na EOS-MATRIX d.o.o. prenosi prava iz svih i svakog pojedinog javnobilježničkog rješenja o ovrsi, a koje se odnose na sve dužnike i druge sudionike te nasljednike u bankovnim produktima za sva potraživanja koja su predmet ugovora te da je ovjerena preslika Ugovora o cesiji pohranjena 11.04.2018. FINI, Centru za prisilnu naplatu Vrtni put 3, Zagreb kao i da je tuženik kao ovrhovoditelj zatražio da se osnova ponovno vrati u redoslijed naplate i to na način da se zaplijeni preostali iznos duga 33.654,05 HRK glavnica, bez daljnjeg obračuna zakonske zatezne kamate, 3.119,96 HRK troškovi i naknade, 22.415,97 HRK zakonska zatezna kamata obračunata od dana navedenog u Rješenju o ovrsi do dana 20.01.2025. na glavicu i troškove navedene u rješenju o ovrsi,

-da je tužitelj u ovom postupku kao ovršenik podnio prijedlog sudu za donošenjem rješenja kojim će se naložiti Financijskoj agenciji da odgodi izdavanje naloga bankama za prijenos zaplijenjenih sredstava i za proglašenjem pljenidbe i prijenosa nedopuštenim sukladno čl. 210. Ovršnog zakona i žalbu nakon proteka roka iz članka 284. st. 5. Ovršnog zakona,

-da je rješenjem Općinskog građanskog suda u Zagrebu broj Ovr-1042/025-6 od 17. travnja 2025. pod točkom I. izreke odbačen kao nedopušten prijedlog ovršenika od dana 21. ožujka 2025. za proglašenje pljenidbe i prijenosa nedopuštenim u postupku izvansudske ovrhe koja se vodi pred Financijskom agencijom temeljem rješenja o ovrsi javnog bilježnika Ilinke Lisonek iz Zagreba poslovni broj Ovr-21340/2011 od dana 21. prosinca 2011., točkom II. izreke odbačena kao nedopuštena žalba nakon proteka roka podnesena dana 27. ožujka 2025. protiv rješenja o ovrsi javnog bilježnika Ilinke Lisonek iz Zagreba poslovni broj Ovr-21340/2011 od dana 21. prosinca 2011. iz razloga propisanih odredbom čl. 50. st. 1. toč. 3. i toč. 5. Ovršnog zakona ("Narodne novine" broj 112/12, 25/13, 93/14, 55/16, 73/17, 131/20 i 114/22, 06/24, dalje u tekstu: OZ) dok je točkom III. izreke odbijen kao neosnovan prijedlog ovršenika od dana 21. ožujka 2025. za odgodu izvansudske ovrhe koja se vodi pred Financijskom agencijom temeljem rješenja o ovrsi javnog bilježnika Ilinke Lisonek iz Zagreba poslovni broj Ovr-21340/2011 od dana 21. prosinca 2011. dok je zaključkom upućen ovršenik da u roku od 15 (petnaest) dana od dana dostave ovog zaključka pokrene parnicu radi proglašenja

nedopuštenom izvansudske ovrhe koja se vodi pred Financijskom agencijom temeljem rješenja o ovrši javnog bilježnika Ilinke Lisonek iz Zagreba poslovni broj Ovr-21340/2011 od dana 21. prosinca 2011. iz razloga propisanih odredbom čl. 50. st. 1. toč. 9., toč. 10. i toč. 11. OZ-a,

-da je iz specifikacije izvršenja osnove za plaćanje FINE broj OVRV-21340/11 od 01.06.2021. da tražbina ukupnom iznosu od 7.988,58 eura nije naplaćena zbog nemogućnosti izvršenja temeljem čl. 12. ZPONS-a

- da je iz specifikacije izvršenja osnove za plaćanje FINE broj OVRV-21340/11 od 23.01.2025. da tražbina u ukupnom iznosu od 8.429,25 eura nije naplaćena,

-da je iz obavijesti o ustegama iz mirovinskih primanja Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje razvidno da je korisniku Martinu Paviću ustegnuta svota od 160,02 eura za 04/2025, svota od 160,02 za 05/2025, svota od 320,04 eura za 07/2025, svota od 180,77 eura za 08/2025, svota od 170,39 eura za 09/2025, svota od 170,39 eura za 10/2025, svota od 340,78 eura za 11/2025, svota od 170,39 eura za 01/2026, svota od 170,39 eura za 02/2026, svota od 534,17 eura za 03/2026, sve u korist ovrhovoditelja Eos Matrix d.o.o.,

-da je iz obavijesti FINE od 12.03.2026. razvidno da je 13.06.2016. FINA zaprimila rješenje Javnog bilježnika Ilinke Lisonek broj Ovr-21340/2011 od 21.12.2011. od strane ovrhovoditelja ERSTE CARD CLUB d.d.,

-da je isto evidentirano u Očevidnik redoslijeda plaćanja,

-da je Fina po predmetnom rješenju prestala postupati temeljem čl.12 ZPONS-a,

-da je 17.04.2018. zaprimljen Ugovor o cesiji kojim ovrhovoditelj po predmetnom rješenju prenosi svoja potraživanja u odnosu na predmetno rješenje na novog ovrhovoditelja EOS MATRIX d.o.o.

-da je 19.08.2019. od strane novog ovrhovoditelja zaprimljen Zahtjev za opoziv predmetnog rješenja

-da je 01.06.2021. zaprimljen Zahtjev za naplatu po predmetnom rješenju od strane novog ovrhovoditelja te je isto evidentirano u Očevidnik redoslijeda plaćanja,

-da je Fina po rješenju prestala postupati temeljem čl.12. ZPONS-a,

-da je 23.01.2025. zaprimljen ponovno Zahtjev za naplatu po rješenju od strane novog ovrhovoditelja te je isto evidentirano u Očevidnik redoslijeda plaćanja,

10. Prema ocjeni ovog suda za ovu parnicu relevantno je li tražbina prestala na temelju činjenice koja je nastala u vrijeme kad je ovršenik više nije mogao istaknuti u postupku iz kojeg potječe odluka (čl. 46. st. 1. t. 9. OZ-a), je li ispunjenje tražbine, makar i na određeno vrijeme, odgođeno, zabranjeno ili izmijenjeno ili na drugi način onemogućeno zbog činjenice koja je nastala u vrijeme kad je ovršenik više nije mogao istaknuti u postupku iz kojeg potječe odluka (čl. 46. st. 1. t. 10. OZ-a) te je li nastupila zastara tražbine o kojoj je odlučeno ovršnom ispravom (čl. 49. st. 1. t. 11. OZ-a).

11. Naime, prema odredbi čl. 51. st. 3. OZ-a, u vezi odredbe čl. 48. st. 5. OZ-a, tužbu kojom pokreće parnicu na koju je upućen ovršenik može utemeljiti samo na razlozima koje je istaknuo u žalbi u povodu koje je upućen na parnicu te sud u ovoj parnici može raspravljati i odlučivati isključivo o tim razlozima, a nije ovlašten raspravljati niti odlučivati o ostalim žalbenim razlozima, o kojima je ovlašten odlučivati

drugostupanjski sud. Stoga ovaj sud nije posebno razmatrao navode tužitelja da se na drugom sredstvu ovrhe (ustegama odgovarajućeg dijela mirovine tužitelja putem Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje provodi ovrha u odnosu na istu pravnu osnovu kao u ovom postupku).

12. U ovoj parnici radi proglašenja ovrhe nedopuštenom prvenstveno je sporno je li nastupila zastara tražbine iz isprave na temelju koje je određena ovrha i to rješenja o ovrsi javnog bilježnika Ilinke Lisonek broj Ovr-21340/2011 od 21.12.2011. obzirom na tvrdnje tužitelja da je navedeno rješenje o ovrsi postalo pravomoćno 11.09.2014., a tuženik je podnio zahtjev za naplatu 23.01.2025 zbog čega da je protekao desetogodišnji zastarni rok.

13. Odredbom čl. 241. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 155/23 i 69/26, dalje: ZOO) propisano je da zastara se prekida podnošenjem tužbe i svakom drugom vjerovnikovom radnjom poduzetom protiv dužnika pred sudom ili drugim nadležnim tijelom radi utvrđivanja, osiguranja ili ostvarenja tražbine dok je odredbom čl. 242. ZOO-a propisano da prekid zastare izvršen podnošenjem tužbe ili kojom drugom vjerovnikovom radnjom poduzetom protiv dužnika pred sudom ili drugim nadležnim sudom radi utvrđivanja, osiguranja ili ostvarenja tražbine, smatra se da nije nastupio ako vjerovnik odustane od tužbe ili radnje koju je poduzeo. Isto tako smatra se da nije bilo prekida ako vjerovnikova tužba ili zahtjev bude odbačen ili odbijen, ili ako određena mjera osiguranja bude stavljena izvan snage.

14. Ovaj sud ocjenjuje da je tuženik u ovom postupku kao novi vjerovnik, nakon što je tražbinu stekao od ranijeg vjerovnika na temelju sklopljenog Ugovora o cesiji podnošenjem navedenog rješenja o ovrsi na naplatu 01.06.2021. Financijskoj agenciji u postupku izvansudske ovrhe, nakon što je 19.08.2019. zaprimljen zahtjev za opoziv predmetnog rješenja te nakon što je protekom zakonskog roka od tri godine od podnošenja na naplatu Financijskoj agenciji 01.06.2021., isto protekom zakonskog roka od tri godine isknjiženo, nakon čega se predmetno rješenje o ovrsi od 23.01.2025. ponovno nalazi u očevidniku naplate prekinuo zastaru.

14.1. Prema odredbi čl. 12. Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima („Narodne novine“ broj 68/18, 02/20, 46/20 i 47/20; dalje ZPONS) ako se tražbina iz osnove za plaćanje ne naplati od ovršenika fizičke osobe u cijelosti u roku od tri godine od primitka u Agenciju, nakon što po toj osnovi za plaćanje nije bilo nikakvih naplata posljednjih šest mjeseci uzastopno s računa tog ovršenika, Agencija prestaje s izvršavanjem te osnove za plaćanje za ovršenika iz osnove za plaćanje za kojeg su zadovoljeni navedeni uvjeti.

14.2. Naime, isknjižavanje ovršne isprave iz redoslijeda naplate prema čl. 12. ZPONS ne predstavlja niti jedan od slučajeva iz čl. 242. ZOO (koja odredba propisuje da nije došlo do prekida zastare ako vjerovnik odustane od zahtjeva odnosno ako njegov zahtjev bude odbijen ili odbačen, odnosno ako određena mjera osiguranja bude stavljena izvan snage) jer kod postupanja po čl. 12. ZPONS znači da se ovršna isprava prestala izvršavati zbog nemogućnosti naplate kroz razdoblje od 3 godine, a ne zbog toga što bi bilo utvrđeno da je vjerovnikov zahtjev nedopušten ili neosnovan, odnosno da bi vjerovnik svojevrijedno odustao od naplate.

14.3. Pokretanje postupka izvansudske ovrhe od 01. lipnja 2021. predstavlja radnju vjerovnika (tuženika) poduzetu protiv tužitelja kao dužnika pred drugim nadležnim tijelom radi utvrđivanja, osiguranja ili ostvarenja tražbine. Nadalje, s obzirom na činjenicu da je u svezi izvansudske ovrhe od 01. lipnja 2021. došlo do postupanja po odredbi čl. 12. ZPONS, sud smatra da isto nema značaj okolnosti iz čl. 242. st. 1. i 2. ZOO. To iz razloga jer je u konkretnom slučaju do isknjižavanja prema čl. 12. ZPONS došlo zbog nemogućnosti naplate kroz razdoblje od 3 godine pa je na taj način Financijska agencija postupila sukladno toj zakonskoj odredbi te isto ne predstavlja okolnost iz čl. 242. ZOO zato što je posljedica takvog postupanja od strane Financijske agencije primjena odredbe čl. 12. ZPONS, a ne odustanak od tužbe, odbačaj ili odbijanje tužbe vjerovnika pa je slijedom toga, pokretanjem izvansudske ovrhe 01. lipnja 2021., došlo do prekida zastare u smislu odredbe čl. 241. ZOO.

14.4. Prema odredbi čl. 245. st. 1. ZOO nakon prekida zastara počinje teći iznova, a vrijeme koje je proteklo prije prekida ne računa se u zakonom određeni rok za zastaru, što znači da u konkretnom slučaju u trenutku pokretanja drugog postupka izvansudske ovrhe 23. siječnja 2025. nije nastupila zastara tražbine iz ovršne isprave jer se radi o tražbini na koju se primjenjuje desetogodišnji rok zastare iz čl. 233. st. 1. ZOO, a koji zastarni rok je počeo teći 2. lipnja 2024. (prvi slijedećidan nakon okončanja prve izvansudske ovrhe pokrenute 01. lipnja 2021.) zbog čega nije ostvaren razlog iz čl. 50. st. 1. toč. 11. OZ-a. Kako od 01. 06.2021., odnosno od dana kad je FINA temeljem čl. 12. ZPONS-a prestala s izvršavanjem navedene osnove za plaćanje 01.06.2024. pa do 23.01.2025. kada je Financijsko agenciji dostavljen zahtjev za naplatu na temelju predmetne osnove nije protekao rok od 10 godina, prigovor zastare koji ističe tužitelj u tužbi i tijekom postupka je neosnovan.

14.5. Dopušten je prijedlog ovrhovoditelja da Financijska agencija nakon što je, na temelju čl. 12. ZPONS-a u postupku izravne naplate prestala postupati po zahtjevu za izravnu naplatu i osnovu izbrisala iz Očevidnika, ponovno istu osnovu temeljem novog zahtjeva za izravnu naplatu upiše u Očevidnik i nastavi postupati sukladno istome.

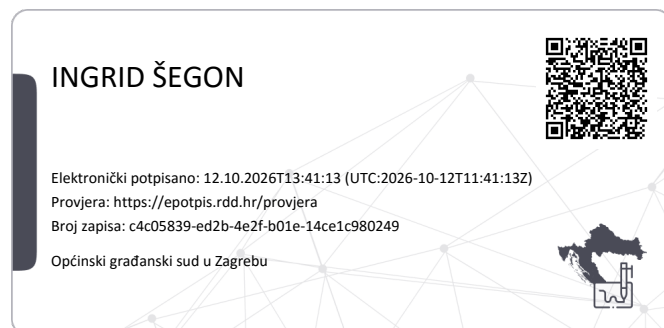
14.6. Slijedom navedenoga, ovaj sud smatra utvrđenim da tražbina tuženika nije zastarjela, pa je odbijen tužbeni zahtjev radi utvrđenja da je nedopuštena izvansudska ovrha koja se vodi pred Financijskom agencijom temeljem rješenja o ovrsi javnog bilježnika Ilinke Lisonek iz Zagreba poslovni broj Ovr-21340/2011 od dana 21. prosinca 2011., a koja ovrha je pokrenuta kod Financijske agencije temeljem zahtjeva za naplatu tuženika od 20. siječnja 2025. koji je zaprimljen kod Financijske agencije 23. siječnja 2025. S time u vezi ukazuju se i neosnovani navodi tužitelja da tuženik u smislu odredbe čl. 12. ZPONS-a nije mogao nakon što je Financijska agencija prestala postupati po rješenju o ovrsi i isto izbrisala iz Očevidnika redosljeda naplate ponovno navedeno rješenje o ovrsi upisati u Očevidnik i nastaviti postupati sukladno istome. To iz razloga jer je odlukom Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj Rev-274/2023-2 od 10.01.2024. zauzeto pravno shvaćanje da je dopušten prijedlog ovrhovoditelja da Financijska agencija, nakon što je, na temelju čl. 12. Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima, u postupku izravne naplate prestala postupati po zahtjevu za izravnu naplatu i osnovu izbrisala iz Očevidnika, ponovno istu osnovu temeljem novog zahtjeva za izravnu naplatu upiše u Očevidnik i nastavi postupati sukladno istome.

15. Odluka o parničnim troškovima temelji se na članku 154. stavak 1. ZPP-a u vezi sa odredbom čl. 151. st. 3. ZPP te su tuženiku priznati troškovi sudske pristojbe za odgovor na tužbu u iznosu od 55,00 eura prema Tbr. 1. Uredbe o tarifi sudskih pristojbi („Narodne novine“ broj 50/26) sukladno vrijednosti predmeta spora koju je sud odredio na ročištu održanom 3. ožujka 2026. u iznosu od 1.327,00 eura imajući u vidu da je riječ o nenovčanom zahtjevu u smislu odredbe čl. 40. st. 3. ZPP radi utvrđenja nedopuštenosti ovrhe.

16. Zahtjev tužitelja za naknadom parničnih troškova je odbijen, jer je izgubio parnicu u cijelosti.

U Zagrebu 12. listopada 2026.

Sutkinja
Ingrid Šegon

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku 15 dana od dana objave presude. Žalba se podnosi ovome sudu pisanim putem u 4 primjerka, a o žalbi odlučuje nadležni županijski sud.

DNA:

1. Tužitelju po punomoćniku uz rješenje za sudsku pristojbu na presudu od 110,00 eura
2. Tuženiku

Broj zapisa: **9-3088e-72515**

Kontrolni broj: **07f62-6fe8f-8f648**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.